

Številka: 018-072/2025-8
Datum: 18. 7. 2025

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu dr. Mateje Škabar, kot predsednice senata, ter Andraža Žvana in Marka Medveda, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Storitve fiksno mobilne konvergence in dobava mobilnih naprav*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja Telemach Slovenija, širokopasovne komunikacije, d.o.o., Brnčičeva ulica 49A, Ljubljana – Črnuče (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, Kolodvorska ulica 15, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 18. 7. 2025

odločila:

1. Zahtevke za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik po odprtem postopku oddaja javno naročilo za izvedbo storitev fiksno mobilne konvergence in dobavo mobilnih naprav. Obvestilo o predmetnem javnem naročilu je bilo dne 2. 1. 2025 objavljeno na portalu javnih naročil (pod št. objave JN000009/2025-EUe16/01), istega dne pa je bilo objavljeno tudi v Uradnem listu Evropske unije (pod št. objave 740-2025).

Dne 16. 5. 2025 je naročnik sprejel in dne 20. 5. 2025 na portalu javnih naročil objavil dokument »Odločitev o oddaji javnega naročila«, št. 430-19/2024 (02320), iz katerega izhaja, da je v predmetnem postopku prejel tri ponudbe, javno naročilo pa je oddal ponudniku A1 Slovenija, d.d., Ameriška ulica 4, Ljubljana (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), čigar ponudba se je po merilih uvrstila na prvo mesto in jo je naročnik z vidika dopustnosti tudi edino pregledal.

Vlagatelj, ponudnik z drugouvrščeno ponudbo, je zoper odločitev o oddaji javnega naročila vložil zahtevek za revizijo z dne 30. 5. 2025. Zatrjuje, da je pri vpogledu v ponudbo izbranega ponudnika ugotovil, da je izbrani ponudnik v obrazcu »Predračun« (obrazec 4) nedovoljeno posegel v neobarvano celico F26, ki je bila namenjena prikazu skupne mesečne vrednosti postavke »Storitve mobilne telefonije skupaj mesečno«. Navodila naročnika iz točke 3.4.8.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila so namreč izrecno določala, da *»/.../mora v obrazcu izpolniti vsa odklenjena obarvana polja in vanje vnesti vse zahtevane podatke in vrednosti, ostala polja so zaklenjena z geslom. V zaklenjena polja ponudniku ni dovoljeno posegati./.../«*. Vsi ostali ponudniki – razen izbranega ponudnika – so to zahtevo spoštovali, izbrani ponudnik pa je samovoljno spreminjal zaklenjene dele obrazca predračuna. Sprememba celice F26 je namreč pomenila ročen poseg v del obrazca predračuna, kjer se seštevek izvede avtomatsko prek formule. Posledično ponudba izbranega ponudnika ni izpolnjevala obveznih zahtev iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, zato bi jo moral naročnik kot nedopustno izločiti iz postopka, ne pa je upoštevati pri ocenjevanju in je izbrati. S tem, ko naročnik navedenega ni storil, je kršil temeljna načela javnega naročanja, zlasti načelo enakopravne obravnave ponudnikov in načelo transparentnosti. Naročnik namreč ni zagotovil enakih konkurenčnih pogojev za vse ponudnike – medtem ko so ostali ponudniki v celoti spoštovali zahteve glede izpolnjevanja predračuna, je izbrani ponudnik s kršenjem teh zahtev pridobil neupravičeno prednost oziroma povzročil neprimerljivo izhodišče za vrednotenje ponudb. Poleg navedenega je naročnik s spregledom omenjene nepravilnosti *de facto* dopustil spremembo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, kar pa je nenazadnje tudi v nasprotju z drugim odstavkom 67. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3). Državna revizijska komisija je v tej zvezi že večkrat poudarila, da mora naročnik pri pregledu in ocenjevanju ponudb ravnati izključno v skladu z zahtevami, ki jih je sam določil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Tudi iz sodne prakse Sodišča EU izhaja, da mora naročnik ponudbe presojati zgolj na podlagi vnaprej določenih pogojev, od katerih po izteku roka ne sme odstopati (npr. sodbi v zadevah C-496/99 P in C-336/12). Če tega naročnik ne upošteva, krši načeli enakopravnosti in transparentnosti ter temeljne določbe ZJN-3. Glede na navedeno vlagatelj naročniku oziroma Državni revizijski komisiji predlaga, naj zahtevku za revizijo ugotovi in razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila, naročnik pa naj ponovno odloči o izboru najugodnejšega ponudnika ter ponudbo A1 Slovenija, d.d., kot nedopustno izloči iz postopka. Poleg tega vlagatelj predlaga tudi, da se postopek oddaje predmetnega javnega naročila zadrži do odločitve naročnika oziroma Državne revizijske komisije, zahteva pa tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva.

Naročnik je dne 4. 6. 2025 na portalu eRevizija objavil sklep, št. 430-19/2024 (02320) z dne 3. 6. 2025, s katerim je nadaljnje aktivnosti v postopku oddaje predmetnega javnega naročila zadržal do odločitve naročnika oziroma Državne revizijske komisije.

Izbrani ponudnik se je z vlogo, vloženo dne 6. 6. 2025, izjasnil o navedbah vlagatelja iz zahtevka za revizijo, to vlogo pa je naročnik dne 17. 6. 2025 z objavo na portalu eRevizija vročil tudi vlagatelju. Izbrani ponudnik v navedeni vlogi zatrjuje, da je že iz odločitve o oddaji javnega naročila razvidno, da so vsi trije ponudniki zaznali napako v predračunu, pri čemer je iz odločitve o oddaji javnega naročila nadalje razvidno tudi, da so vsi trije ponudniki to napako razumeli kot očitno računsko napako in jo pravilno upoštevali pri oblikovanju ponudb, saj so v informacijski sistem e-JN vnesli pravilno vrednost ponudbe. Odpravo računskih napak zaradi vnaprej določene matematične operacije s strani naročnika (nepravilna oziroma manjkajoča formula v celici F26) pa nenazadnje predvideva tudi ZJN-3. Dejstvo, da je napačno računsko operacijo ob upoštevanju enakih pogojev popravil že izbrani ponudnik sam, tako ne predstavlja razloga za nedopustnost ponudbe. Nasprotno, popravek napačne formule v pravilno (kar je storil izbrani ponudnik) namreč predstavlja predvidljivo posledico naročnikovega bodočega ravnanja (tj. odprave računskih napak

v ponudbah vseh ponudnikov). Poleg tega gre naročnikovo prepoved poseganja v polja ponudbenega predračuna, zaklenjena z geslom, razumeti (zgolj) kot prepoved vsebinskih sprememb postavk obrazca predračuna, sprememb navedenih količin in podanih cen na enoto mere brez DDV, nikakor pa se takšna prepoved ne more nanašati na popravke očitno napačno določenih matematičnih operacij s strani naročnika, kot tudi ne na druge popravke, ki so skladni s šestim ter sedmim odstavkom 89. člena ZJN-3. Glede na vse navedeno je treba po mnenju izbranega ponudnika zahtevek za revizijo zavrniti.

Naročnik je s sklepom z dne 17. 6. 2025 zahtevek za revizijo zavrnil kot neutemeljenega, posledično pa je zavrnil tudi vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva (navedeni sklep je naročnik dne 17. 6. 2025 z objavo na portalu eRevizija vročil tudi vlagatelju). V obrazložitvi sklepa uvodoma citira pojasnilo iz odločitve o oddaji javnega naročila o tem, da je pri pregledu prejetih ponudb ugotovil, da je pri pripravi obrazca »Predračun« (obrazec 4) v Excelovi obliki napravil očitno računsko napako. V celici F26, ki se nanaša na postavko »Storitve mobilne telefonije skupaj mesečno«, vsota vrednosti iz celic F24 (»Osnovni paket mobilne telefonije«) in F25 (»Visoki paket mobilne telefonije«) ni bila izračunana avtomatično, kot bi bilo to pričakovati glede na strukturo obrazca. Predračun je imel v celici F26 namreč navedeno vrednost 0, pravilno pa bi morala biti v tej celici nastavljena formula, ki sešteje celici F24 in F25, ta seštevek pa bi se nadalje moral upoštevati v celici F27 kot zmnožek s 36 meseci, v nadaljevanju pa v celici F34 pri skupni ponudbeni vrednosti brez DDV. Iz prejetih ponudb izhaja, da je izbrani ponudnik v celico F26 obrazca ponudbenega predračuna vnesel manjkajočo formulo za seštevek celic F24 in F25, posledično pa se je izračunala pravilna ponudbena vrednost, tj. 426.268,44 EUR z DDV; v informacijski sistem e-JN je izbrani ponudnik vnesel navedeno skupno ponudbeno vrednost (z upoštevanjem skupne vrednosti razdelka »Storitve mobilne telefonije« - seštetna vrednost celic F24 in F25, pomnožena s 36) in priložil popravljen predračun s pravilnim izračunom. Po drugi strani vlagatelj ni posegel v predračun, je pa v ponudbi predloženo datoteko »Predračun v Excelu« poimenoval »OBRAZEC 4-Predračun_z naročnikovo napako v celici F26.xlsx« (predračun ni izkazoval pravilne vrednosti, ker ni upošteval skupne vrednosti razdelka »Storitve mobilne telefonije« iz celice F27, saj se ta zaradi napake v obrazcu ni izračunala); v informacijski sistem e-JN je vlagatelj vnesel skupno ponudbeno vrednost (z upoštevanjem skupne vrednosti razdelka »Storitve mobilne telefonije« - seštetna vrednost celic F24 in F25, pomnožena s 36) v višini 455.254,03 EUR z DDV in priložil predračun, v katerega ni posegel. Tretjeuvrščeni ponudnik Telekom Slovenije d.d. ni posegel v predračun (ta posledično ni izkazoval pravilne vrednosti, ker ni upošteval vrednosti iz celice F26); v informacijski sistem e-JN pa je tretjeuvrščeni ponudnik vnesel pravilno skupno ponudbeno vrednost (z upoštevanjem skupne vrednosti razdelka »Storitve mobilne telefonije« - seštetna vrednost celic F24 in F25, pomnožena s 36) v višini 544.948,92 EUR z DDV in v ponudbi v tej zvezi predložil dokument »Izjava glede ponudbe in ugotovljene napake v predračunu z dne 20. 2. 2025«. V nadaljevanju naročnik navaja, da v obravnavanem obrazcu predračuna nobena celica ni bila zaklenjena. Zaščita obrazca predračuna tako ni bila skladna z navodili dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila iz točke 3.4.8.1. Dalje je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila v konkretnem primeru določala, da morajo ponudniki podatke vnašati le v obarvana polja, hkrati pa, da v zaklenjena polja ni dovoljeno posegati. Ker v dani zadevi celica F26 ni bila ne zaklenjena ne obarvana, izbrani ponudnik pri izpolnjevanju obrazca predračuna ni mogel vedeti, da vnos v celico F26 ni dopusten, posledično pa tudi naročnik pri pregledu ponudbe tega »ročnega posega« v celico F26 ni štel za nedovoljenega. Tehnično gledano je bil namreč vnos omogočen in ker so navodila dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila prepovedovala le poseg v zaklenjene celice, izbrani ponudnik navodil naročnika formalno ni kršil. Nadalje gre v tej zvezi pojasniti, da je bila napaka zgolj v eni celici (F26), v kateri bi se morali sešteti vrednosti predhodnih celic (F24 in F25). Glede na zasnovo obrazca in opise postavk predračuna je jasno, kako bi se morala izračunati vrednost v tej celici. V tej zvezi je izbrani ponudnik posegel v obrazec predračuna (le) na način, da je v eno nezaklenjeno celico vnesel manjkajočo računsko formulo (zaradi česar so se posledično

izračunale oziroma se prikazale pravilne vrednosti) in ne podatkov. Podatke je izbrani ponudnik pravilno in v skladu z navodili dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila vnesel le v obarvana polja. Celice, namenjene vnosu ponudbene cene posamezne postavke, in polja s količinami za posamezno postavko so bila pravilna in vanje izbrani ponudnik ni posegal, kar enako velja tudi za oba preostala ponudnika. Tako je bilo v vseh ponudbah na osnovi navedenih vnosov mogoče izračunati pravilno ponudbeno vrednost glede na opise in vrednosti posameznih postavk. Navedeno so vsi ponudniki tudi storili, pravilno izračunano ponudbeno vrednost pa so nadalje vnesli v informacijski sistem e-JN v razdelek »ponudbena vrednost«. Izbrani ponudnik tako s svojim ravnanjem ni pridobil nikakršne neupravičene prednosti, obravnavana napaka pa tudi ni vplivala na primerljivost ponudb ali povzročila neenakopravne obravnave ponudnikov.

Naročnik je dne 18. 6. 2025 Državni revizijski komisiji odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in predrevizijskem postopku.

Izbrani ponudnik je dne 27. 6. 2025 Državni revizijski komisiji na podlagi poziva (pravočasno) posredoval pooblastilo pooblaščenca M. M. G., direktorju za poslovni trg, in T. B., vodji poslovne prodaje, za zastopanje v predmetnem postopku pravnega varstva.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dosje predmetnega javnega naročila na portalu javnih naročil in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, zlasti pri tem v obrazec ponudbenega predračuna v Excelovi datoteki, kot ga je pripravil naročnik. Dalje je Državna revizijska komisija vpogledala v vse tri predložene ponudbe, predvsem v ponudbo izbranega ponudnika in v njej predloženi obrazec ponudbenega predračuna v Excelovi datoteki, vpogledala pa je tudi v izpodbijano odločitev o oddaji javnega naročila. Po pregledu navedene dokumentacije in po preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika ter naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

V obravnavanem primeru je med vlagateljem in naročnikom spor glede vprašanja, ali je naročnik ravnal v skladu z ZJN-3 in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, ko ponudbe izbranega ponudnika zaradi posega v obrazec ponudbenega predračuna v Excelovi datoteki ni zavrnil kot nedopustne.

Naročnikovo ravnanje je treba presoјati z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, v skladu s katero je dopustna tista ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam ter zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika. Naročnik odda javno naročilo na podlagi meril po tem, ko v skladu s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 preveri izpolnjevanje naslednjih pogojev: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3, ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. ter 83. člena ZJN-3, če so ta bila določena.

Iz citiranih določb ZJN-3 izhaja, da je mogoče kot dopustno oceniti in posledično izbrati zgolj ponudbo ponudnika, ki je (med drugim) skladna z zahtevami, določenimi v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila.

V obravnavanem primeru je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, točki »3.4.8.1 Navodila za izpolnjevanje obrazca »Predračun« (OBRAZEC 4)«, med drugim določil:

»Obrazec »Predračun« (OBRAZEC 4) se nahaja v Excelovi datoteki, ki je sestavni del te razpisne dokumentacije. Ponudnik obrazec izpolni v Excelovi datoteki, ga natisne in podpiše lastnoročno ali pretvori v PDF in podpiše elektronsko, ter ga v informacijskem sistemu e-JN naloži na način, kot je navedeno v nadaljevanju te točke.

Obrazec je pripravljen na način, da so vrednostne postavke, izražene v EUR, zaokrožene na dve decimalni mesti natančno. S tem so izključene napake, ki bi nastale pri morebitnem napačnem zaokroževanju oziroma vnosu decimalnih mest. Izračuni so samodejni.

Ponudnik mora v obrazcu izpolniti vsa odklenjena obarvana polja in vanje vnesti vse zahtevane podatke in vrednosti, ostala polja so zaklenjena z geslom. V zaklenjena polja ponudniku ni dovoljeno posegati./.../«

Dalje je naročnik v zvezi z obrazcem »Predračun« (OBRAZEC 4) v odločitvi o oddaji javnega naročila navedel:

»Ob pregledu prejetih ponudb je bilo ugotovljeno, da je naročnik pri pripravi obrazca Predračun (OBRAZEC 4) v Excelovi obliki storil očitno računsko napako. Natančneje, v celici F26, ki se nanaša na postavko »storitve mobilne telefonije skupaj mesečno«, ni bila avtomatično izračunana vsota vrednosti iz celic F24 (»osnovni paket mobilne telefonije«) in F25 (»visoki paket mobilne telefonije«), kot bi bilo pričakovano glede na strukturo obrazca. Računsko napako so zaznali vsi trije ponudniki, kar izhaja iz njihove ponudbene dokumentacije. Vsi trije ponudniki so pravilno vrednost ponudbe navedli tudi v informacijskem sistemu e-JN, kar dodatno potrjuje, da so napako razumeli kot očitno in jo pravilno upoštevali pri oblikovanju svojih ponudb. Napaka ni vplivala na primerljivost ponudb ali enakopravno obravnavo ponudnikov.«

V dani zadevi med strankama ni sporno, da je obrazec ponudbenega predračuna v Excelovi datoteki, kot ga je v okviru dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila pripravil naročnik, vseboval napako v celici F26, navedena celica pa se je nanašala na postavko »Storitve mobilne telefonije skupaj mesečno«. Med strankama tudi ni sporno, da je bila v celici F26 tako nepravilno navedena vrednost »0«, pravilno pa bi morala biti – glede na zasnovo ponudbenega predračuna in opise postavk – v tej celici nastavljena matematična formula za seštevek vrednosti iz celic F24 (»Osnovni paket mobilne telefonije«) in F25 (»Visoki paket mobilne telefonije«). O vsem navedenem se je z vpogledom v obrazec ponudbenega predračuna v Excelovi datoteki prepričala tudi Državna revizijska komisija.

Dalje sta si stranki enotni (potrjeno pa je tudi s pregledom ponudbenega predračuna izbranega ponudnika v Excelovi datoteki), da je izbrani ponudnik v celico F26 navedenega obrazca sam vpisal manjkajočo matematično formulo, posledično pa so bile vrednosti postavk – vključno s skupno ponudbeno vrednostjo brez in z DDV – v ponudbenem predračunu izbranega ponudnika (prav zaradi vpisa manjkajoče formule) pravilno izračunane.

Vlagatelj tako v zahtevku za revizijo ne zatrjuje, da je izbrani ponudnik v obrazec ponudbenega predračuna vpisal napačno formulo in je bila zato ponudba izbranega ponudnika obremenjena z računsko napako, temveč (po vsebini smiselno) zatrjuje, da izbrani ponudnik manjkajoče formule v obrazec ponudbenega predračuna sploh ne bi smel vpisati. Meni namreč, da takšen poseg v navedeni obrazec skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila v konkretnem primeru ni bil dovoljen.

Res je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila v okviru zgoraj citirane točke 3.4.8.1 ponudnikom prepovedovala posege v zaklenjena polja oziroma celice obrazca ponudbenega

predračuna, kot to zatrjuje vlagatelj. Vendar pa se Državna revizijska komisija v tej zvezi ne more strinjati s stališčem vlagatelja (ki po vsebini smiselno izhaja iz njegovih navedb), da bi bilo treba omenjeno naročnikovo prepoved poseganja v zaklenjena polja oziroma celice obrazca ponudbenega predračuna razlagati na način, da so v navedena polja oziroma celice prepovedani vsakršni posegi.

Po presoji Državne revizijske komisije je namreč treba omenjeno prepoved razumeti na način, da v obrazcu ponudbenega predračuna ni dovoljeno posegati v vsebino zahtev, ki izhajajo iz zaklenjenih polj oziroma celic obrazca, ne pa na način, da v navedena polja oziroma celice ni dovoljeno vpisati npr. pravilne manjkajoče matematične formule (in s tem v ponudbenem predračunu preprečiti nastanek računskih napak). Drugače povedano to v konkretnem primeru pomeni, da v zaklenjenih celicah obrazca ponudbenega predračuna ni dovoljeno npr. spreminjati količin in enot mere, ki jih je določil naročnik, prav tako ni dovoljeno spreminjati opisa ter vsebine postavk na način, da bi ponudniki s tem postavljali drugačne zahteve, dodatne pogoje ali ponujali blago oziroma storitve z drugačnimi tehničnimi specifikacijami, kot jih je zahteval naročnik (smiselno prim. v tej zvezi odločitev Državne revizijske komisije v zadevi, št. 018-146/2024).

Nedvomno pa prepoved poseganja v zaklenjene celice obrazca ponudbenega predračuna po oceni Državne revizijske komisije v konkretnem primeru ne more pomeniti, da ponudnik v takšno celico – v primeru, da je to tehnično mogoče – ne sme vpisati pravilne matematične formule, s tem pa odpraviti napake naročnika in hkrati preprečiti, da bi bila njegova ponudba obremenjena z računskimi napakami. Nasprotno stališče glede razlage navedene določbe (za katerega se zavzema vlagatelj) je namreč logično povsem nevzdržno, saj bi pomenilo, da bi moral na eni strani naročnik izločiti ponudnika, ki je v ponudbeni predračun vpisal manjkajočo formulo in s tem v ponudbi preprečil nastanek računskih napak, na drugi strani pa bi moral – v primeru, če bi želel v tem postopku oddati predmetno naročilo – preostala dva ponudnika, ki manjkajoče formule v obrazec predračuna nista vpisala, pozvati k odpravi računskih napak, nastalih prav zaradi te iste manjkajoče formule (smiselno prim. v tej zvezi sedmi odstavek 89. člena ZJN-3 v povezavi s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3).

(Že) na podlagi navedenega se zato po presoji Državne revizijske komisije ni mogoče strinjati z navedbo vlagatelja, da je izbrani ponudnik samovoljno spreminjal dele obrazca ponudbenega predračuna, posledično pa da njegova ponudba ni izpolnila obveznih zahtev dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in bi jo moral naročnik kot nedopustno izločiti iz postopka, ne pa je upoštevati pri ocenjevanju.

Tudi sicer gre ob navedenem dodati, da je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila prepovedovala zgolj poseg v zaklenjene celice obrazca ponudbenega predračuna. Ker pa vpogled v navedeni obrazec potrjuje navedbo naročnika, da naročnik zaščite obrazca ponudbenega predračuna v obravnavanem primeru ni pripravil skladno z določbami iz točke 3.4.8.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, posledično pa celica F26 (v katero je z vpisom manjkajoče formule posegel izbrani ponudnik) ni bila zaklenjena, se je pravzaprav mogoče strinjati tudi z naročnikovo navedbo, da izbrani ponudnik določbe o prepovedi poseganja v zaklenjene celice dejansko ni kršil.

Navedena ugotovitev tako le še dodatno potrjuje zaključek, da naročniku v dani zadevi ni mogoče očitati, da je s tem, ko je ponudbo izbranega ponudnika – kljub vpisu manjkajoče formule – ocenil kot dopustno in jo izbral kot najugodnejšo, kršil določbe lastne dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, prav tako pa dodatno potrjuje tudi zaključek, da naročniku v dani zadevi ni mogoče očitati, da je z obravnavanim ravnanjem *de facto* dopustil spremembo omenjenih določb po poteku roka za oddajo ponudb.

Na sprejem drugačne odločitve v zadevi – v nasprotju z mnenjem vlagatelja – ne more vplivati praksa Državne revizijske komisije, iz katere izhaja, da mora naročnik pri pregledu in ocenjevanju ponudb ravnati strogo v skladu z zahtevami, ki jih je sam določil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, saj je bilo obravnavano ravnanje naročnika, kot že obrazloženo, s to prakso skladno. Iz istega razloga v konkretnem primeru – v nasprotju z mnenjem vlagatelja – na sprejem drugačne odločitve v zadevi tudi ne more vplivati praksa Sodišča EU (sodbi v zadevah C-496/99 in C-336/12), iz katere je razvidno stališče, da mora naročnik ponudbe presojsati zgolj na podlagi vnaprej določenih pogojev, od katerih po poteku roka za oddajo ponudb ne sme odstopati – kot že pojasnjeno, je namreč naročnik v danem primeru tako tudi ravnal.

Glede na vse navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da so vlagateljeve trditve o nezakonitem ravnanju naročnika v zvezi s pregledovanjem in ocenjevanjem ponudbe izbranega ponudnika, ki da bi morala biti zaradi posega v obrazec ponudbenega predračuna (tj. vpisa manjkajoče formule) ocenjena kot nedopustna in zato izločena iz postopka, neutemeljene.

Takšne ugotovitve ne more spremeniti niti vlagateljeva trditev, da je naročnik s tem, ko je – kljub obravnavanemu vpisu manjkajoče formule – ponudbo izbranega ponudnika ocenil kot dopustno ter jo izbral, kršil načeli enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) in transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3)¹.

Vlagatelj namreč ne zanika v tej zvezi podane navedbe naročnika (ki jo je zato treba šteti za nesporno), da sta napako z umanjkanjem formule v obrazcu ponudbenega predračuna – poleg izbranega ponudnika – pred oddajo ponudbe zaznala tudi preostala dva ponudnika (vključno z vlagateljem), to napako pa sta oba ponudnika upoštevala tudi pri podaji skupne ponudbene vrednosti z DDV v informacijskem sistemu e-JN. V tej zvezi je iz odločitve o oddaji javnega naročila razvidno, da je naročnik pravilno izračunano skupno ponudbeno vrednost z DDV, podano v informacijskem sistemu e-JN, za vsakega od treh ponudnikov nadalje upošteval pri ocenjevanju ponudb po merilu najnižje skupne ponudbene vrednosti z DDV (nasprotnega pa ne zatrjuje niti vlagatelj). Dalje je iz odločitve o oddaji javnega naročila razvidno še, da je naročnik potek svojega ravnanja po ugotovitvi napake v obrazcu ponudbenega predračuna in v tej zvezi nastale posledice za ponudnike v navedeni odločitvi tudi pojasnil.

Ob upoštevanju ugotovljenega se Državna revizijska komisija ne more strinjati z vlagateljevimi očitki o zatrjevani naročnikovi kršitvi načel enakopravne obravnave in transparentnosti. Ob dejstvu, da so napako z umanjkanjem formule, potrebne za pravičen izračun skupne ponudbene vrednosti z DDV, kot že pojasnjeno, v konkretnem primeru zaznali vsi trije ponudniki, ki so vsi navedeno napako tudi ustrezno upoštevali in posledično pravilno izračunali skupno ponudbeno vrednost z DDV, podano v informacijskem sistemu e-JN, to ponudbeno vrednost pa je naročnik pri vseh treh ponudnikih nadalje upošteval tudi pri vrednotenju ponudb po merilu (najnižja skupna ponudbena vrednost z DDV), se za neutemeljeno izkaže vlagateljeva navedba o tem, da je izbrani ponudnik z neupravičenim posegom (tj. vpisom formule) v obrazec predračuna pridobil neupravičeno prednost oziroma povzročil neprimerljivo izhodišče pri vrednotenju ponudb. Ker je naročnik vse navedeno transparentno pojasnil v odločitvi o oddaji javnega naročila, se nadalje za neutemeljeno izkaže tudi vlagateljeva navedba o kršitvi načela transparentnosti javnega naročanja.

¹ Načelo enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) med drugim zahteva, da med ponudniki na vseh stopnjah postopka javnega naročanja in glede vseh elementov ni razlikovanja, načelo transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3) pa med drugim določa, da mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku.

Na koncu Državna revizijska komisija pojasnjuje še, da se naročnik in izbrani ponudnik v zvezi z umanjkanjem formule v celici F26 v svojih vlogah mestoma sklicujeta na očitno računsko napako. Vendar manjkajoča formula v ugotovljenih okoliščinah konkretnega primera po oceni Državne revizijske komisije ni (očitna) računska napaka, posledično pa tudi izbrani ponudnik s tem, ko je v ponudbeni obrazec predračuna vpisal manjkajočo formulo, ni odpravljal računskih napake naročnika, temveč je preprečil, da bi do računskih napak (v ponudbi) sploh prišlo. Kot namreč pravilno navaja tudi naročnik sam, je Državna revizijska komisija že večkrat pojasnila, da so računskie napake tiste, ki nastanejo pri osnovnih računskih operacijah seštevanja, množenja, odštevanja in deljenja (prim. odločitve v zadevah, št. 018-253/2017, 018-157/2018, 018-196/2020, 018-110/2022), do takšnih napak pa ne v obrazcu ponudbenega predračuna (kot delu dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila) ne v ponudbenem predračunu izbranega ponudnika (predloženem v ponudbi) ni prišlo, na računskie napake pa se pri utemeljevanju navedb o zatrjevanih kršitvah ne sklicuje niti vlagatelj v zahtevku za revizijo. Posledično navedbe naročnika in izbranega ponudnika o (očitni) računski napaki za sprejem odločitve v obravnavani zadevi po oceni Državne revizijske komisije niso odločilnega pomena, zato na sprejem odločitve v tej zadevi tudi niso vplivale.

Ker torej – glede na vse navedeno – vlagateljev očitkom o kršitvah naročnika v postopku oddaje predmetnega javnega naročila ni mogoče slediti, je Državna revizijska komisija vlagateljev zahtevek za revizijo na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zavrnila kot neutemeljen.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo uveljavljal tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

Ker vlagatelj v obravnavanem primeru z zahtevkom za revizijo ni uspel ne v predrevizijskem ne v revizijskem postopku, je Državna revizijska komisija v skladu z določbo tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN njegovo zahtevo za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vložijo neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednica senata:
Dr. Mateja Škabar,
članica Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelju,
- naročniku,
- izbranemu ponudniku,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.